

et uafhængigt organ, der godkender politiske partiers navne (FT 2006-07, FF 4418).

Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 1 (§ 12, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt.), 2 (§ 13, stk. 3, 1. pkt.) og 3 samt § 2, nr. 2 (§ 11, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt.).

Overførslen af partinavnnesagerne fra indenrigs- og sundhedsministeren til Valgretsævnet vil selv sagt ikke berøre Folketingets prøvelse efter grundlovens § 33 af gyldigheden af sine medlemmers valg.

2.1.3. Forslag om, at Valgretsævnet skifter navn til Valgnævnet.

Det foreslås i samme forbindelse som følge af Valgretsævnets bredere kompetenceområde, at Valgretsævnet skifter navn til Valgnævnet.

Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 1, 2, 3 og 5 og § 2, nr. 2.

2.1.4. Valgnævnets sammensætning

Udvidelsen af Valgretsævnets kompetence rejser spørgsmål om det kommende uafhængige Valgnævns sammensætning.

Efter gældende regler består Valgretsævnet af en dommer som formand, et andet medlem, der skal være kyndig i statsforfatningsret, og et tredje medlem, der forudsættes at være en embedsmand fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet med valgteknisk ekspertise, jf. folketingsvalglovens § 17, stk. 2, og besvarelsen af spørgsmål nr. 5 til det lovforslag, der lå til grund for lov nr. 145 af 30. april 1980 om ændring af folketingsvalgloven (FT 1979-80, 2. saml., lovforslag nr. L 143: 6134, 8119, 8347; A 3553; B 647 og 687). Det statsforfatningsretskyndige medlem har hidtil været en nuværende eller forhenværende universitetsprofessor med virkefelt inden for statsforfatningsretten.

Efter regeringens opfattelse vil disse medlemmer tillige være en relevant sammensætning ved behandlingen af partinavnnesager i det nye uafhængige Valgnævn. Statsforfatningsretlig og i det hele offentligretlig sagkundskab samt valgetrelig ekspertise er vigtig at inddrage ved behandlingen af sager om udøvelsen af den grundlæggende demokratiske rettighed at opstille nye partier til valg.

Ved behandlingen af partinavnnesager er det imidlertid efter regeringens opfattelse hensigtsmæssigt at supplere nævnet med et yderligere fjerde medlem, der skal være kyndigt i navne- og varemærkerettigheder. Der er to grunde hertil.

For det første beror afgørelsen af, hvorvidt navnet på et nyt parti kan give anledning til, at partiet for-

veksles med et af de partier, hvis navne er beskyttet mod, at andre kan få navnet godkendt, jf. folketingsvalglovens § 13, stk. 1, og Europa-Parlamentsvalglovens § 12, efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets praksis på en konkret sammenholdelse af det nye partis navn med det officielle navn, som det parti, det nye partis navn kan give anledning til forvekslingsrisiko med, er anført med eller i givet fald anføres med på stemmesedlen. I denne vurdering indgår bl.a., i hvilket omfang der i navnene indgår almene betegnelser uden selvstændigt indhold, og i hvilket omfang der er i det ønskede partinavn ud over ord eller afledninger heraf, der svarer til, hvad der indgår i navnet for det parti, det nye partis navn kan give anledning til forvekslingsrisiko med, indgår elementer, hvormed det tilstrækkeligt tydeligt angives, at der med dette parti er tale om et andet parti end det parti, hvis navn er beskyttet. Reglerne herom blev indført ved lov nr. 145 af 30. april 1980 om ændring af den dagældende folketingsvalglov og fik deres nuværende udformning ved lov nr. 215 af 28. marts 2001 om ændring af folketingsvalgloven. Denne konkrete bedømmelse har visse lighedspunkter med vurderingen af efter de navne- eller varemærkeretlige regler, om et varemærke eller en forenings navn har det fornødne særpræg til at blive beskyttet, og om der er risiko for forveksling.

For det andet kan godkendelsen af navnet på et nyt parti ikke gives, ligesom godkendelsen kan tilbagekaldes, såfremt der i øvrigt er grund til at antage, at en anden har opnået eneret til navnet, jf. folketingsvalglovens § 13, stk. 2, og Europa-Parlamentsvalglovens § 12. Reglerne herom blev indført ved lov nr. 215 af 28. marts 2001 om ændring af folketingsvalgloven. Denne vurdering beror bl.a. på, om en anden efter de navne- og varemærkeretlige regler har erhvervet eneret til navnet. Det er i den forbindelse i et vist omfang muligt at foretage søgninger i diverse registre, herunder varemærke- og virksomhedsregistre, for at konstatere, om der er tidligere registrerede rettighedsindehavere, der efter de navne- og varemærkeretlige regler har erhvervet eneret til navnet. Et fjerde medlem, der er kyndigt i navne- og varemærkerettigheder, vil kunne bidrage væsentligt til valgnævnets arbejde ved at foretage de nævnte vurderinger.

Det foreslås på denne baggrund, at Valgnævnet ved behandlingen af sager om meddelelse, forlængelse og tilbagekaldelse af godkendelse af formularer til vælgererklæringer for nye partier består af et yderligere fjerde medlem, der er kyndigt i navne- og varemærkerettigheder.

Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 5 (§ 17, stk. 2).